

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้ง
ขึ้นใหม่บางตำบล พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศพระราชเสกาศผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๘)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๕ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ตุลาคม ๒๔๗๗

โดยที่เห็นสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้งขึ้นใหม่บางตำบล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้ประกาศใช้กฎหมายบางฉบับโดยพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๕ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลซึ่งได้จัดตั้งขึ้นใหม่บางตำบล พุทธศักราช ๒๔๗๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นต้นไป

๓๐ ตุลาคม ๒๔๗๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๖๔

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- ๑. เทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดระยอง นครศรีธรรมราช
- ๒. เทศบาลตำบลแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
- ๓. เทศบาลตำบลสะพานหิน จังหวัดศรีสะเกษ
- ๔. เทศบาลตำบลยะไฮสร จังหวัดอุบลราชธานี
- ๕. เทศบาลตำบลศรีพนมมาศ จังหวัดอุตรดิตถ์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

รับสนองพระบรมราชโองการ
 ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช
 นายกรัฐมนตรี